

не забавясе предъ учитѣ ми. « Завѣи ако
« можн да се скрие и въ дъноз земѣ,
« Ножіа-та правда и тамъ ще го намѣ-
« ри, за да го придаде въ наказаніе за
« което е достоинъ. »

Генрихъ се смѣхъ, като видн мѣждъ
Хайдъты-тѣ скриванъ съ бернги и снзи
маадѣжъ челькъ кой-то мѣ вѣше показ-
ваахъ толкови полѣзни нѣща, и тѣтакси
се помолн на баща си да награди до-
бринъ тѣ на благодѣтелъ мѣ. Князь-а
отговорн, че въ настоящемъ неможн ни-
що да свърши, но ще спотрѣви Рихар-
да и съ сичко спбегченіе кое-то прилича
немѣ.

Като се испыта, Рихардъ че не е
прелѣваахъ крзвъ, че той е билаз като
сабга на разбойницитѣ, а не дръгаръ.
Зх това го свзводи отъ наказаніето,
но го запрѣ въ тѣмницъ. Сетнѣ князь-а
а промени наказаніе-то мѣ и накара да